

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający/Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „GEOTEK” – zgłoszenie nr 5 772 975

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie R 3025/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i decyzji Wydziału Unieważnień EUIPO z dnia 26 września 2014 r. (decyzja w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku nr 9014 C);
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasad 57 i 65 rozporządzenia nr 2868/95;
- Naruszenie decyzji nr EX-11-3 Prezesa Urzędu.

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2016 r. – Republika Włoska/Komisja**(Sprawa T-98/16)**

(2016/C 145/42)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, S. Fiorentino i P. Gentili, avvocati dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2015)9526 final, z dnia 23 grudnia 2015 r., notyfikowanej w tym samym dniu, w sprawie pomocy państwa SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonej przez Włochy na rzecz BANCA TERCAS (Cassa di risparmio della provincia di Teramo S.p.A.);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że wkład w łącznej kwocie 295,14 mln EUR wniesiony na rzecz Banca Tercas przez Fondo interbancario di tutela dei depositi stanowi pomoc państwa przyznaną z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE i niezgodną z rynkiem wewnętrznym. Wkład ten jest wynikiem trzech odrębnych środków: bezzwrotnego wkładu w wysokości 265 mln EUR (środek 1), gwarancji w wysokości 35 mln EUR (z elementem pomocy oszacowanym na 0,14 mln EUR) przyznanej na pokrycie ekspozycji na ryzyko kredytowe Banca Tercas w stosunku do włoskiej grupy przedsiębiorstw (środek 2) i wreszcie kolejnego bezzwrotnego wkładu w wysokości 30 mln EUR przeznaczonego na pokrycie kosztów fiskalnych operacji (środek 3).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych, co się tyczy publicznego charakteru zasobów będących przedmiotem spornych środków.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że decyzja niesłusznie uznaje za zasoby publiczne zasoby użyte przez Fondo interbancario di tutela dei depositi, z pominięciem w szczególności zasad potwierdzonych przez Trybunał w wyrokach z dnia 15 lipca 2004 r., C-354/02, Pearle i in. oraz z dnia 30 maja 2013 r., C-677/11, Doux Élevage.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych, co się tyczy możliwości przypisania państwu spornych środków.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że decyzja niesłusznie uznaje, że sporne środki mogą zostać przypisane państwu, z pominięciem faktu, że wynikają one z decyzji organizmu prawa prywatnego, jakim jest Fondo interbancario di tutela dei depositi, i że żaden organ władzy publicznej nie wywierał bezprawnego wpływu ani nacisku, aby doprowadzić do takiej decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych, co się tyczy przyznania selektywnej korzyści. Błędne zastosowanie kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że decyzja niesłusznie nie uwzględniła okoliczności, iż sporne środki były również zgodne z tak zwanym kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej, ponieważ zostały uznane przez Fondo interbancario di tutela dei depositi za ekonomicznie korzystne w porównaniu z alternatywnym scenariuszem, który byłby wynikiem upadłości likwidacyjnej Banca Tercas.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych, co się tyczy oceny zgodności domniemanej pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym.
 - Wreszcie, skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja niesłusznie uznała sporne środki za niezgodne z rynkiem wewnętrznym, nawet gdyby powinny one zostać zakwalifikowane jako pomoc państwa.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2016 r. – Klausner Holz Niedersachsen/Komisja

(Sprawa T-101/16)

(2016/C 145/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Klausner Holz Niedersachsen GmbH (Saalburg-Ebersdorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Reich, C. Hipp i T. Ilgner)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że pozwana naruszyła art. 108 TFUE w związku z art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ zaniechała wydania zgodnie z art. 4 wspomnianego rozporządzenia decyzji o zakończeniu postępowań w sprawie badania wstępnego SA.37113 i SA.375009 przewidzianej w wymienionych przepisach w odpowiedzi na pismo skarżącej z dnia 13 listopada 2015 r.;